

РЕШЕНИЕ

№ 6205

гр. София, 26.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.09.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **6785** по описа за **2022** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63в от ЗАНН.

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Делото е образувано по касационна жалба на Застрахователно дружество „БУЛ ИНС“ АД срещу Решение №2055 от 08.06.2022г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 135-ти състав, по нахд №5294/2022г., с което е потвърдено Наказателно постановление № Р-10-55/30.03.2022г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева на основание чл.644, ал.2 във вр. с ал.1, т.2 от Кодекса за застраховането (КЗ), за нарушение на чл.108, ал.1 КЗ.

Касаторът навежда доводи за неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС. Твърди се, че неправилно на дружеството е наложена санкция за нарушение, извършено в условията на повторност, доколкото в съставения акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, въз основа на който е издадено обжалваното наказателно постановление /НП/ липсват данни да е налице предишно нарушение от същия вид. Сочи се, че административното нарушение се явява маловажно по смисъла на чл.28 ЗАНН. Моли се за отмяна на решението и на НП и в

условията на евентуалност за преквалифициране на нарушението като такова по чл. 644, ал.1, т.1 от КЗ.

Ответникът- Комисията за финансов надзор, чрез процесуалния си представител, излага становище за неоснователност на жалбата. Претендират се разноси.

Прокурорът счита жалбата за неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

В производството пред районния съд фактическата обстановка е установена напълно. На 10.01.2022 година в КФН постъпила жалба вх. № 91-02-19 от лицето Я. Д. В., в която се излагало оплакване за размера на определеното и изплатеното обезщетение от ЗД „ Бул Инс“ АД по претенция № [ЕГН]/01.11.2021г., заведена на основание задължителна застраховка „гражданска отговорност“ на автомобилистите.

По така депозираната жалба била извършена проверка, като с писмо на КФН изх. № 91-02-19 от 11.01.2022г. от ЗД „ Бул Инс“ АД били изисквани писмено становище и заверени преписи от всички документи по претенция № [ЕГН]/01.11.2021г.

В хода на извършената проверка се установило, че застрахователната претенция е заведена в ЗД „ Бул Инс“ АД на 01.11.2021г. във връзка с настъпило ПТП. На същата дата бил извършен оглед на увредения автомобил и пред застрахователя била представена банкова сметка. След 02.11.2021г. от увреденото лице не били изисквани допълнителни доказателства за установяване на основанията и размера на претенцията.

В срок от 15 дни от представяне на всички доказателства по чл. 106 от КЗ, дружеството е следвало да отговори, като постанови мотивиран отказ или определи и изплати обезщетение. В конкретния случай началото на срока е датата, за която е установено, че са представени всички доказателства съгласно чл. 106 от КЗ, а именно считано от 02.11.2021г. дружеството е следвало да се произнесе най-късно до 23.11.2021 г. включително. На 06.12.21 година ЗД „Бул Инс“ АД е изплатило на претендиращото лице обезщетение в размер на 2141.14 лева.

По отношение материалната законосъобразност на НП първоинстанционният съд е обосновал извод, че събраните по делото доказателства установяват по несъмнен начин извършването от обективна страна на нарушението по чл.108, ал.1 КЗ.

Касационната инстанция споделя изцяло извода на въззивната инстанция, че от доказателствата по делото безспорно се установява, че „Застрахователно дружество „Бул Инс“ АД е нарушило императивната разпоредба на чл. 108, ал. 1 от КЗ, установяваща задължение в срок от 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106 застрахователят да определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или мотивирано да откаже плащането. Касае се за формално нарушение на императивната разпоредба на чл. 108, ал. 1 от КЗ, доколкото, 15-дневният срок за приключване на претенцията е вменен в задължение на застрахователя. Приключването в срок на заведена пред застрахователя претенция за изплащане на обезщетение е едно от средствата за защита на интересите на потребителите на застрахователни услуги. Изискването застрахователят да се

произнесе по дадена претенция в определен срок от нейното завеждане пред застрахователя е регламентирано императивно от закона, като неспазването му от застрахователя нарушава установения ред на държавно управление и представлява административно нарушение, което следва да бъде санкционирано.

Съдът намира, че дадената от административнонаказващия орган правна квалификация е правилна. Застраховката "Гражданска отговорност" е посочена в приложение №1, раздел II, буква "А", т.10, и тъй като не е за големи рискове по смисъла на определението, дадено в §1, т.31 ДР, задължението на застрахователя по чл.108, ал.1 КЗ я обхваща. От друга страна чл.496, ал.1 КЗ предвижда, че срокът за окончателно произнасяне по претенция по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите не може да е по-дълъг от три месеца от нейното предявяване по реда на чл.380 пред застрахователя, сключил застраховката, или пред неговия представител за уреждане на претенции. Според изричната разпоредба на чл.108, ал.3 КЗ в случаите на застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, когато не са представени всички доказателства по чл.106 КЗ, се прилага срокът по чл.496, ал.1 КЗ. Следователно съотношението между двата срока е нормативно установено, като всеки от тях има самостоятелно приложно поле, което е законово разграничено от това на другия, без помежду им да има застъпване. Двата срока не са в колизия, която да трябва да се преодолява с признаване на надделяващ приоритет на втората разпоредба като специална по отношение на първата като обща.

Съобразно приложимата санкционна разпоредба на чл. 644 от КЗ, на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение на разпоредбите на този кодекс, на актовете по прилагането му или на пряко приложимото право на Европейския съюз, извън случаите по чл. 635 - 643, на разпореждане или на заповед на комисията, на нейния председател или на заместник-председателя ѝ, се налага имуществена санкция от 1000 до 20 000 лв. - за юридическо лице или едноличен търговец. При повторно нарушение наказанието по ал. 1, т. 2 - от 2000 до 40 000 лв. Наложена имуществена санкция е съобразена с разпоредбата на чл. 644, ал. 2, предл. 2 от КЗ, в минималния размер, предвиден за деяние, извършено при условията на повторност, предвид представените доказателства за наличието на влязло в сила НП.

Обстоятелството, че едва в НП е посочено, че нарушението е извършено в условията на повторност, а не и в издадения преди това АУАН, не сочи на съществено процесуално нарушение при издаването на НП, тъй като повторността има само отношение към размера на наложената санкция, а не и при установяване на фактическия състав, при който се ангажира отговорността на дружеството.

Неоснователни са възраженията на касатора за маловажност на деянието. Законодателят е отчел значимостта на обществените отношения, предмет на защита от закона, като е въздигнал в административно нарушение неспазването на чл.108, ал.1 КЗ. Неизпълнението на задължението разкрива реална обществена опасност, като се съобразява характерът на засегнатите обществени отношения, свързани с гарантиране и своевременно удовлетворяване на вземанията на застрахованите лица, поради което извършеното нарушение не би могло да се квалифицира като маловажен случай.

Не са налице твърдените касационни основания. Решението на районния съд е правилно и следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 1 и 4 ЗАНН основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., определено на основание чл. 37 ЗПП във вр. с чл. 27е от Наредбата за

заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл.221 ал.2 от АПК във връзка с чл.63в от ЗАНН Административен съд София-град, X. касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 08.06.2022г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 135- ти състав, постановено по НАХД №5294/2022г.

ОСЪЖДА ЗД „Бул Инс“ АД ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисията за финансов надзор, юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв. (осемдесет лева).
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1/